

VOLEIADISSA

IV

LA NOSTRA FEINA

Algú ha indicat d'una manera prou manifesta, segurament perquè arribés fins a nosaltres, que no seriem els homes qui fem ACCIÓ els qui menariem una política electoral amb resultats pràctics i eficients per a nosaltres mateixos.

Indubtablement que els qui això creuen tenen raó. No serem precisament nosaltres els qui menarem una política electoral amb resultats pràctics i eficients per a nosaltres mateixos, tota vegada que mai hem sentit l'afany pels càrrecs públics, ni ens suposem prou capacitats, ni creiem que la nostra missió sigui aquesta. D'altra banda, que considerem inoportú parlar i concedir importància a aquestes coses, a hores d'ara, més que més considerant degudament com es troba desenfocada l'opinió pública, en aquest aspecte de la nostra ciutat, i ningú desconeix ensem, com resta encara atrofiada la mentalitat de gairebé tothom en ço que pertany a aquesta qüestió.

Altrament: qui no recorda com és feien unes eleccions ací a la nostra ciutat, i fent-ho més extensiu, gairebé per tot arreu? Tothom recordarà — i és de trista memòria — com no es prescindia de la coacció, de la compra de vots, de la tupinada i de tota la gama de recursos — entot el sentit perjoratiu del mot — per a els efectes de desvirtuar els resultats d'una elecció, ja de sí mateixa — oh, paradoxa! — desvirtuada, essent-ne la resultant per tant, un reflexe equivocat de la voluntat sobirana del poble.

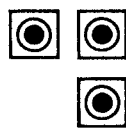
Oportuníssim hem cregut recordar això, perquè no sabem veure prou clar com pot haver-se fet el bandejament de tot aquest maquinisme electorer, per tal d'evitar-ne la repetició en la primera oportunitat propiciatoria, ni sabem tampoc trobar a la nostra gent prou capacitada per evitar-ne el contagi, i hem de creure per tant, l'efecte depriment que causaria aquest espectacle, a tots aquells elements joves que per primera vegada faran ús de l'arma civil que representa el seu sufragi.

Es davant de la consideració aquesta que acabem d'exposar i per evitar tant com fos possible la desconsideració amb què es tractava la voluntat legítima del poble, que nosaltres vam rebel·lar-nos i vam creure oportuníssim posar al servei d'aquesta causa de **LLIBERTAT i CIUTADANIA** — sense esperar-ne guanys ulteriors —

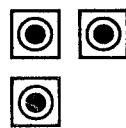
la nostra mins intel·ligència i la nostra gran voluntat. Car, entenem que res pot fer-se millor a hores d'ara, que desvetllar la pròpia consciència de cadascú, en aquell sentit més elevat del mot, en aquell sentit d'importància capitalíssima de capacitar l'individu de la pròpia independència i llibertat d'acció, regulada només per la comprensió i el respecte que ha de dictar-li una vera intel·ligència envers els seus consemblants. Creiem en bona fe, que avui només interessa això: el desvetllament individual dintre la col·lectivitat. Que cadascú es percati de l'importància que té en col·lectivitat. Que cadascú sàpiga bandejar aquell qui el coaccioni o bé el vulgui ensibornar. El dret dels homes lliures no s'ha i no pot conculcar-se per cap raó i encara menys quan es conculquen per satisfer apetits personals que denoten una manca de sensibilitat, predisposició que mena de dret a alterar els principis fonamentals de la llibertat del individu.

Aquesta és la feina que ens havem imposat, i com ja hem dit, sense esperar-ne resultats ulteriors; aquesta és la feina que pertoca fer a tots aquells que sentin l'esperó de treballar per el comú, de tots aquells que proclamen els seus setiments liberals i democràtics, i de tots aquells que volen veure l'acompliment d'una obra ciutadana. Nosaltres ho tenim entès així; per això ens hem emprès la nostra obra. L'havem emprès sense la ridícula pretensió de poder-ne més tard aconseguir un guany per a la nostra vanitat personal; ho proclamem ben alt. De manera que poden abstenir-se tots i tothom de formular prejudicis gratuïts. Si nosaltres fem una obra ciutadana, es només perquè ho considerem un deure, i anem al seu compliment.

A. B.

**L'organització
de la Joventut**

Heus-aci lector, ço que ens falta. Organització. Que vol dir, correlació, supeditació — voluntària — dels uns als altres, unitat d'acció en un moment donat, acció unida en una serie de moments. Si l'organització no fos una cosa que l'*esprit* dels temps moderns imposa, sinó fos ella, a la vegada causa i producte, de l'avenç dels homes, nosaltres com a homes que pel fet de viure en unes condicions determinades — específiques — tenim problemes particulars, generats per aquelles, tenim, també l'imperatiu de posar-la en la lluita per la resolució d'aquests problemes.

No patireu més de l'estómac prenent **DIGESTONA CHORRO**